

Publicerad 2011-11-09 00:23 av John Shade  
<http://www.youtube.com/watch?v=0TPAceeMM6A>

**Jag är också bräckt vid 00:21 vännen,**

Zelda Fitzgerald, jag är också  
trasig inatt,  
med liljor Ofelia gav mig --  
i strupen; Oh Virginia, jag är också

dränkt i tårar

Nick, genom dimman på en skogsstig,  
såg jag Ian -- kinesisk drakmask -- i ett träd med grenar korta,  
trassligt lövverk (märkligt vykort, kurtis  
från en hasande brud på väg till ett tåg; det luktade gift.  
Avsändare namnlös, från Bovaryd.)  
och jag tänkte "Kurt,  
isen var så svår att gå på  
den lilla tjärnen hade tre sprickor i bröstet"

vattnet är knivskarpt

Passerade en liten hydda med stativ i.  
Det var kuslig stämning där. Som det hängde  
föraningar på träet. Som klängväxter.

Vått överallt.

Härfågeln skymtade ett ögonblick.

Jag fann en gångled på andra sidan som ledde mig  
genom snöyra (tusen stickade vantar på varje hand)  
-- det stack i fingrarna när jag tog av från ena,  
för att fixa den andra --  
till en öppning  
mot havet

det var lika naket som jag -- allt naggats bort -- men lungt, resolut;  
som det låg i en tilltufsad säng -  
klätt av sig för längesen, stormen var sen.

Där tog resan slut (fanns bara tåg tillbaka hem -

de gick klockan 6 på morgonen  
denna gången)

kanske var det månen som lisade  
liksom klappade med ljus på ryggen: de ok,

de ok,

inte under min vaka,

inte i

natt i

natt.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren John Shade med Poeter.se id #39672 innehar upphovsrätten